

رابطه مؤلفه‌های مشکلات درونی سازی با راهبردهای مقابله‌ای دانش‌آموزان ابتدایی *Relationships between coping strategies of primary children with internalized disorder*

Maryam Tehranizadeh

Faculty of psychology, Payam Noor University of Karaj,
Iran, Assistance

Abstract

Aim: The purpose of the present study was to investigate the Relationships between coping strategies of primary children & internalized disorder & its problems in Tehran.

Methods: This study was correlation research. The population of the study was all the primary school Students in Tehran, the sample of the study were 303 students (153=female & 150=male) were selected according to clinical interview based on DSM and questionnaire Form 143 students were diagnosed as internalized patients. The Questionnaires were included, coping strategies Questionnaire & Child Behavior check list(CBCL), Teacher Report Form(TRF) of Achenbach system of Empirically Based Assessment(Achenbach & Rescorla, 2001). **Results:** Results show; there are strong meaningful relationship between coping strategies & internalized disorders in Adjusted strategies & Emotional problems ($P>0.01$) & the less meaningful relationship between adjusted strategies & Physical problems ($P<0.01$). Adjusted strategies & Isolation predict directly & Maladjusted strategies predict indirectly Emotional problems. As well as, Adjusted strategies predict directly & Maladjusted strategies predict indirectly Physical problems. Also, isolated strategies have not meaningful effectiveness. **Conclusion:** Importance of coping strategies and internalized problems was salient.

Keywords: coping strategies, internalized disorder, primary school Students

مریم طهرانی زاده

استادیار گروه روان شناسی دانشگاه پیام نور
tehranizadeh_maryam@yahoo.com

چکیده

هدف: هدف این مطالعه پیش‌بینی مشکلات درونی سازی شده بر اساس رفتارهای مقابله‌ای دانش‌آموزان مقطع ابتدایی شهر تهران در سال ۱۳۹۳ می‌باشد.

روش: روش پژوهش از نوع همبستگی و جامعه آماری کلیه دانش‌آموزان مقطع ابتدایی شهر تهران در سال ۱۳۹۳ بود. حجم نمونه ۳۰۳ نفر (۱۵۳ دختر و ۱۵۰ پسر) بود. ۱۴۳ نفر از آنها بر اساس پرسشنامه و مصاحبه باطنی دارای اختلالات درونی سازی شده شناسایی شدند. ابزارهای پژوهش، فهرست رفتاری کودک و فرم گزارش معلم از نظام سنجش مبتنی بر تجربه آشناخ (آشناخ و رسکورلا، ۲۰۰۱) و پرسشنامه راهبردهای مقابله‌ای (فرایدنرگ و لویس ۱۹۹۳) یافت‌های یافته‌ها نشان داد که قوی ترین همبستگی بین راهبردهای مقابله‌ای و اختلالات درونی شده در راهبرد سازش یافته با مشکلات عاطفی ($P>0.01$) و کمترین مقدار ضریب همبستگی نیز بین راهبرد سازش یافته با مشکلات بدنی ($P<0.01$) بدست آمد. راهبردهای سازش یافته و انزواجی به شکل مستقیم و راهبردهای سازش نایافته به شکل معکوس مشکلات درونی را پیش‌بینی می‌کنند. همچنین راهبردهای سازش یافته به شکل مستقیم و راهبردهای سازش نایافته به شکل معکوس مشکلات بدنی را پیش‌بینی می‌کنند. راهبردهای انزواجی در این معادله تأثیرگذاری غیر معنی داری را داشت. **نتیجه گیری:** یافته‌های پژوهش حاضر ارتباط مشکلات درونی سازی شده با راهبردهای مقابله‌ای را آشکار ساخته است.

کلمات کلیدی: مشکلات درونی سازی شده، رفتارهای مقابله‌ای، دانش‌آموزان ابتدایی

مقدمه

از جمله اختلالاتی که در دوران نوجوانی با پایامدهای منفی اجتماعی، سلامتی و رفتاری همراه است و افراد، خانواده و جامعه را تحت تأثیر قرار می‌دهد، مشکلات رفتاری درونی سازی شده^۲ و بروني سازی^۳ شده است. نشانگان درونی سازی شده شامل پریشانیهای درونی بوده و از علایم آن می‌توان به کناره‌گیری^۴، شکایات جسمانی و احساسهای اضطراب^۵ و افسردگی^۶ اشاره نمود (آشناخت و همکاران، ۱۳۹۷). بنابراین؛ مشکلات درونی سازی شده به مشکلاتی اطلاق می‌شوند که نشانه‌های بیماری بر خود فرد مرکز است؛ مانند افسردگی، اضطراب و شکایات جسمانی. کراوفورد و همکاران (۲۰۱۱) در مدلی مشاهده کردند که رابطه غیر مستقیم میان تنظیم هیجانی^۷ و اختلال‌های درونی سازی شده کودکان وجود دارد و در این میان عاطفه منفی مادر نقش واسطه‌ای و تعیین کننده‌ای دارد. شیری و همکاران (۱۳۹۳) نیز طی مطالعه‌ای بر روی کودکان و نوجوانان ایرانی نشان دادند که مشکلات درونی سازی شده بالاترین میزان شیوع را با مشکلات جسمانی^۸ کردن دارند. عامل نوروزگرایی^۹ مادران نیز می‌تواند پیش‌بینی کننده اختلال‌های بروني سازی شده و درونی سازی شده دختران باشد (خانجانی و همکاران، ۱۳۹۱). نمره بالای والدین در نوروزگرایی پیش‌بینی کننده مثبت افزایش هیجانات منفی در کودک و نمره بالای والدین در برونو گرایی پیش‌بینی کننده مثبت کنترل کودک است (کومزی و همکاران، ۲۰۰۸). بنابراین بسیاری از اختلالات درونی سازی شده کودکان ریشه در نوروزگرایی والدین دارند.

از طرفی؛ مفهوم تبیینگی^{۱۰} به بروز یک حادثه تهدیدآمیز و ارزیابی شناختی شخص دارد و مقابله، تلاش‌های شناختی و رفتاری به منظور کنترل موقعیتهای تهدیدآمیز تعریف شده است (سارافینو، ۲۰۰۲). بر اساس نظریه لازاروس و فولکمن، ۱۹۸۵ رفتارهای مقابله‌ای در رویارویی با تبیینگی شامل دو فرایند می‌شود: فرایند مسئله‌دار که طی آن فرد با مسئله‌ای که علت واقعی آشتفتگی در وی شده است، مواجه می‌شود و فرایند هیجان‌مدار که بر اساس آن فرد تلاش می‌کند پاسخهای هیجانی خود را تنظیم کند (برانون و همکاران، ۲۰۰۶). کودکانی که از مشکلات درونی سازی رنج می‌برند، اغلب در حین تبیینگی از روش‌های مقابله‌ای ناکارآمد^{۱۱} و سازگارانه^{۱۲} استفاده می‌کنند (تامپسون و همکاران، ۱۹۹۳).

یانوس و همکاران (۲۰۰۸) پس از مطالعه‌ای بر روی نوجوانانی که با اختلالات درونی سازی تشخیص داده شدند، نشان دادند که نوجوانان مضطرب و افسرده بیشتر از شیوه‌های مقابله‌ای اجتنابی^{۱۳} استفاده می‌کنند و همین امر موجب از دست رفتن امیدواری و عزت نفس در آنها می‌شود.

در مطالعه‌ای روش‌چسلی (۱۳۹۲) با هدف تأثیر قصه‌گویی مبتنی بر آموزش مهارت‌های اجتماعی بر بهبود مهارت‌های اجتماعی و مشکلات رفتاری دانش آموزان مبتلا به اختلال رفتار مقابله‌ای و بی‌اعتنایی^{۱۴}، نتیجه گرفت که این شیوه بر افزایش معنادار میزان همکاری، ابراز وجود^{۱۵}، کنترل خود^{۱۶} و مهارت‌های اجتماعی تأثیر داشته و کاهش معناداری در مشکلات رفتاری آنها دیده شده

² Internalized behavioral problem

³ Accommodation

⁴ Resignation

⁵ Anxiety

⁶ Depression

⁷ Emotional regulation

⁸ Physical problem

⁹ Neuroticism

¹⁰ Stressor

¹¹ Inefficient coping

¹² Maladaptive

¹³ Avoidance

¹⁴ Indifference

¹⁵ Self-assertiveness

است. قاسم پور و همکارانش^(۱۳۹۳) نیز طی مطالعه‌ای نشان دادند که نوجوانان با اختلال نافرمانی مقابله‌ای از راهبردهای تنظیم هیجان منفی و نوجوانان بدون نافرمانی^{۱۶} مقابله‌ای از راهبردهای تنظیم هیجان مثبت بیشتری استفاده می‌کنند. طهرانی‌زاده و همکاران^(۱۳۹۳) نقش راهبردهای مقابله‌ای را در اختلالهای درونی سازی شده دختران و پسران مشخص کردند. همپل و همکاران^(۲۰۰۵) نشان دادند رفتارهای مقابله‌ای ناسازگارانه در کودکان با مشکلات سازگاری آنها ارتباط معناداری دارد. پرتو و همکاران^(۲۰۱۱) نشان دادند نوع رفتار مقابله‌ای می‌تواند خود کارآمدی^{۱۷} و سلامت روان فردی را پیش‌بینی کند. مسئله اصلی این است که مطالعه‌ای تا کنون به بررسی ارتباطی بین مشکلات درونی سازی و رفتارهای مقابله‌ای و پیش‌بینی پذیری رفتار مقابله‌ای بر اساس مشکلات درونی سازی نبرداخته است لذا پژوهش حاضر سعی بر آن دارد که خلاصه‌ای بر شمرده شده را پر کند.

روش

روش پژوهش حاضر از نوع همبستگی است. جامعه آماری مورد نظر در این تحقیق عبارتند از کلیه دانش‌آموزان مقطع ابتدایی شهر تهران که در سال ۱۳۹۳ مشغول به تحصیل بوده‌اند و حجم نمونه مورد نظر از طریق فرمول کوکران ۳۲۰ نفر محاسبه گردید. که با احتساب ریزش ۳۰۳ نفر (۱۵۳ دختر و ۱۵۰ پسر) و ۱۴۳ نفر از آنها براساس پرسشنامه و معاینات بالینی دارای اختلالات درونی سازی شده شناسایی شده‌اند.

ابزار پژوهش

فهرست رفتاری کودک و فرم گزارش معلم: نظام ارزیابی مبتنی بر تجربه آشناخ که یک نظام تشخیصی مبتنی بر طبقه‌بندي ابعادی است، سنجش جامعی از طیف وسیعی از مشکلات و کنش‌وری سازشی کودک را در بر می‌گیرد و برای انواع مطالعات جمعیتی و همچنین پژوهش در نمونه‌های بالینی قابل کاربرد است. در این پژوهش برای سنجش اختلالهای درونی سازی شده کودکان در بافت‌های مختلف، از فرم‌های گزارش معلم (TRF) و (CBCL) نظام آشناخ استفاده شد. این فرم‌ها دارای دو بخش مجزا هستند: بخش نخست به ارزشیابی صلاحیت‌ها و کنش‌وری سازشی^{۱۸} کودک می‌پردازد و بخش دوم شامل ۱۱۲ ماده درباره مشکلات خاص کودکان است و وضعیت کودک در هر ماده با انتخاب یکی از سه گزینه نادرست(۰)، تا حدی درست(۱) و کاملاً درست(۲) مشخص می‌شود که هم بر مبنای مقوله‌های DSM و هم بر اساس نتایج مبتنی بر تجربه، قابل نمره گذاری و تفسیر است. در پژوهش حاضر، بخش اول پرسشنامه که به ارزشیابی صلاحیت‌ها و کنش‌وری سازشی کودک منجر می‌شود، حذف و از معلمان و والدین خواسته شد تنها قسمت دوم پرسش نامه را تکمیل کنند.

مطالعات تحلیل عاملی آشناخ و همکاران^(۱۹۹۵) به شکل‌گیری ۸ عامل یا بعد به نام‌های "اضطراب/ افسردگی"، "گوشه گیری/ افسردگی"، "شکایت‌های جسمانی"، "مشکلات اجتماعی"، "مشکلات تفکر"، "مشکلات توجه"، "نادیده گرفتن قواعد و رفتار پرخاشگرانه" منجر شده است. ۹ سؤال نیز که در هیچ یک از این ۸ مقياس جای نگرفتند، در مقیاسی با عنوان "مشکلات دیگر" قرار داده شدند. در مقیاس نشانگان اضطراب/ افسردگی شاهد نشانگانی نظیر گریه کردن، ترس و مضطرب بودن و وجود ترسهایی نظیر هراس‌های مرتبه با حیوانات یا موقعیت‌های خاص، ترس از مدرسه و ترس از افکار یا اعمال بد، شکایت از دوست داشتنی بودن برای دیگران، احساس بی ارزشی و کهتری، حساس بودن و زودرنجی، متزوی بودن و صحبت درباره خودکشی هستیم. در مقیاس گوشه گیری/ افسردگی والدین و معلمان به توصیف نشانه‌های تمایل به تنها‌ی در کودک، خودداری از صحبت

^{۱۶} Self-control

^{۱۷} Indodedence

^{۱۸} Self-efficiency

^{۱۹} Adjusted Function

کردن و تودار بودن، کمروビ، غمگینی، لذت کم و کند و بدون انرژی بودن وی می‌پردازند و نشانگان شکایت‌های جسمانی در برگیرنده مشکلات جسمانی نظیر درد و ناراحتی، سردرد و دل درد، حالت تهوع و استفراغ، مشکلات دیداری و پوستی است که علت پزشکی مشخصی برای آنها وجود نداشته باشد (آشناخ و ادلبروک، ۱۹۸۱). نمره "اختلال‌های درونی‌سازی شده"^{۲۰} با جمع نمره‌های سه عامل "اضطراب/ افسردگی"، "گوشه‌گیری/ افسردگی" و "شکایت‌های جسمانی" به دست می‌آید.. آشناخ و رسکورلا (۲۰۰۱) برای کمک به متخصصان و پژوهشگرانی که با کودکان سن مدرسه کار می‌کنند، با استفاده از پرسش‌هایی که به نظر روان‌پژوهان و روان‌شناسان با تجربه، همسانی زیادی فراهم کردن TRF و CBCL داشتند، مقیاس‌هایی برای نمره‌گذاری DSM با مقوله‌های تشخیصی و مقوله‌های اختلال‌های عاطفی (شامل افسردگی خوبی و افسردگی مهاد^{۲۱}، اختلال‌های اضطرابی (شامل اختلال اضطراب تعییم‌یافته^{۲۲}، اضطراب جدایی^{۲۳} و هراس خاص)، اختلال فزون‌کنشی^{۲۴}/ نارسانی توجه^{۲۴} و انواع فزون‌کنش و فرون‌کنش/ برانگیخته^{۲۵}، اختلال شخصیت اجتنابی؛ اختلال رفتار؛ اختلال وسواس بی اختیاری^{۲۶}؛ اختلال رفتار مقابله‌ای و اختلال‌های بدنی (بدنی‌سازی ۱ و بدنی شکل ۲) را مشخص کردند.

در این میان، اگر چه افسردگی و اضطراب به عنوان نشانگان متفاوت از تشخیص بالینی این اختلال‌ها هستند، اما این دو مفهوم تا حد زیادی با هم همپوشی دارند. به عنوان مثال، مطالعات در و زیر CBCL مورد کودکان مشخص کرده‌اند که ارتباط معناداری بین گزارش‌های والدین در مقیاس‌های اضطراب/ افسردگی و گوشه‌گیری/ افسردگی و تشخیص بالینی اختلال افسردگی مهاد و افسردگی خوبی در کودکان و نوجوانان وجود دارد (ادلبروک و کاستلو، ۱۹۸۸). با مراجعه به هنجارهای ارائه شده به تفکیک سن و جنس در ایران معلوم می‌شود که هر کودک در کدام یک از سه قلمرو بالینی (نمره‌های T بالاتر از ۶۳)، مرزی (نمره‌های T بین ۶۰ تا ۶۳) یا بهنجار (نمره T پایین‌تر از ۶۰) قرار دارد. در انطباق و هنجاریابی فرم‌های نظام سنجش مبتنی بر تجربه آشناخ (ASEBA) ضرایب آلفای کرونباخ در دامنه ۰/۶۵ تا ۰/۸۵ جای گرفته و ضرایب آلفای مقیاس‌ها و زیر مقیاس‌های TRF و CBCL بین ۰/۷۳ و ۰/۸۳ می‌باشد. اعتبار آزمون- باز آزمون (در فاصله بین ۵ تا ۸ هفته) نشان داد که همه ضرایب همبستگی با ۹۵ درصد احتمال معنا هستند و بین دامنه ۰/۹۷ (برای مقیاس برونسازی شده) و ۰/۳۸ (برای مقیاس مشکلات تفکر) قرار دارند (مینایی، ۱۳۸۴). در پژوهش حاضر، اعتبار فرم گزارش معلم در پیش آزمون ۰/۹۳ و در پس آزمون معادل ۰/۹۴ است؛ و در فرم گزارش معلم، ضریب به دست آمده برای پیش آزمون معادل ۰/۹۵ و در پس آزمون ۰/۹۳ تعیین شده است.

پرسشنامه راهبردهای مقابله‌ای: این مقیاس را که فرایدنبرگ و لویس در سال ۱۹۹۳ در استرالیا بر اساس داده‌های حاصل از گروه‌های سنی مختلف با اجرای تحلیل عاملی، طراحی کرده‌اند، قادر است تفاوت‌های درون‌فردي و بین‌فردي را در ساختار کلی مقابله‌ها و منطبق با فرم ویژه تمایز کند. در فرم ویژه از فرد خواسته می‌شود تا با تمرکز بر یک مشکل خاص به پرسش‌ها پاسخ دهد اما در فرم کلی، راهبردهای متداولی که فرد در مجموعه‌ای از شرایط اتخاذ می‌کند تا با مشکلات مشابه مقابله کند، تعیین می‌شود. مقیاس فرم ویژه که در این پژوهش به کار رفته است، شامل ۸۰ سؤال است و ۱۸ راهبرد مقابله‌ای را تحت سه سبک مقابله‌ای "حل مستله"، "مراجعه به دیگران" و "راهبردهای غیر سازنده" می‌سنجد. فرایدنبرگ و لویس، (۲۰۰۴). هر یک از ۱۸ راهبرد شامل سه تا پنج سؤال

²⁰ Major depression

²¹ Generalized anxiety

²² Separation anxiety

²³ Hyper action disorder

²⁴ Dysattendance

²⁵ Activate

²⁶ Obsessive- Compulsive disorder

است و نمره گذاری آنها بر اساس مقیاس لیکرت به صورت همیشه، اغلب، گاهی اوقات، به ندرت و هرگز انجام می‌شود (فرایدنبرگ و لویس، ۲۰۰۴). اعتبار همه مقیاس‌ها با آلفای کرونباخ در جامعه استرالیا ۰/۷ و ثبات آن مطابق با اندازه گیری پوستار ضریب همبستگی بازآزمایی، ۰/۴۴ و ۰/۸۱ (فرایدنبرگ و لویس، ۲۰۰۴) بوده است. در جامعه ایرانی، حاجیزادگان (۱۳۸۵) به اعتباریابی و روا‌سازی آزمون راهبردهای مقابله‌ای فرایدنبرگ و لویس (۱۹۹۳) در جامعه نوجوانان شهر تهران پرداخت. نتایج تحلیل عاملی مواد سه سبک مقابله‌ای سازش یافته (کمک طلبی، پیوند جویی، تلاش و پیشاپیش نگری، مثبت نگری و مذهب گرایی) و سازش نیافه (نگرانی پذیری، انکار، پرخاشگری فعل پذیر و فعالیت بدنی) و انزواهی مأیوسانه را متمایز کرد.

یافته‌ها

در جدول ۱ ویژگی‌های دموگرافیک گروه نمونه مانند پایه تحصیلی و وضعیت بالینی بیمار به تفکیک جنسیت گزارش شده است.

جدول ۱- پایه تحصیلی و گروه در نمونه به تفکیک جنسیت

متغیر	دختر			
	پسر	درصد	فراوانی	درصد
پایه				
کلاس دوم	۱	%۰.۰	۱	%۰.۳
کلاس سوم	۵۱	%۱۶.۸	۵۱	%۱۶.۸
کلاس چهارم	۴۱	%۱۳.۵	۴۴	%۱۴.۵
کلاس پنجم	۶۱	%۲۰.۱	۵۴	%۱۷.۸
گروه				
دروني سازی شده	۷۳	%۲۴.۱	۷۰	%۲۳.۱
عادی	۸۰	%۲۶.۴	۸۰	%۲۶.۴
کل	۱۵۳	%۵۰.۵	۱۵۰	%۴۹.۵

چنانکه در جدول ۱ مشاهده می‌شود ۱۵۳ دختر و ۱۵۰ پسر در گروه نمونه حضور دارند که در کل ۱۴۳ نفر از آنها بر اساس پرسشنامه و معاینات بالینی دارای اختلالات درونی سازی شده شناسایی شده‌اند. قوی‌ترین همبستگی بین متغیرهای ملاک (راهبردهای مقابله‌ای) با پیشین (اختلالات درونی شده) در راهبرد سازش یافته با مشکلات عاطفی به مقدار ۰/۵۷ به دست آمده است که در سطح $p < 0.01$ معنی دار می‌باشد. کمترین مقدار ضریب همبستگی نیز بین راهبرد سازش یافته با مشکلات بدنی به مقدار ۰.۴۱۵- مشاهده شد که در سطح $p < 0.01$ معنی دار است (جدول ۲).

جدول ۲- شاخص‌های توصیفی و ماتریس ضرایب همبستگی نمرات متغیرها

متغیرها	میانگین	انحراف معیار	اضطرابی	عاطفی	بدنی	سازش نایافه	سازش نیافه	متغیرها
اضطرابی	۵.۱۷	۳.۷۶	۱					
عاطفی	۴.۶۶	۳.۴۵	**.۷۵۰	۱				
بدنی	۴.۷۰	۳.۰۶	**.۶۰۹	**.۵۶۷	۱			
سازش نایافه	۶۱.۱۶	۱۰.۸۳	**.۴۵۷	**.۵۷۰	**.۴۷۵	۱		
سازش نیافه	۱۴۴.۳۵	۲۱.۰۰	**-.۴۲۰	**-.۴۳۸	**-.۴۱۵	**-.۴۲۵	۱	
انزوا	۳۲.۶۱	۹.۳۳	**.۵۲۲	**.۵۵۰	**.۴۵۶	**.۶۴۹	**-.۶۸۰	۱

, **p<0.01,*p<0.05۳۰۳N=

به منظور بررسی دقیق رابطه بین راهبردهای مقابله‌ای با مشکلات درونی سازی شده از روش رگرسیون چندمتغیری استفاده شد که خلاصه‌ای از نتایج حاصل این تحلیل‌ها در جدول ۳ گزارش شده است. در این تحلیل رگرسیون هر مشکل به تنها یک متغیر ملاک در نظر گرفته شده است.

نتایج گزارش شده در جدول ۳ نشان می‌دهد راهبردهای سازش یافته و انزواجی به شکل مستقیم با مقدار ضریب تعیین استاندارد ۰.۲۹۹ در سطح معنی داری $p < 0.000$ مشکلات اضطرابی را پیش‌بینی می‌کنند. راهبردهای سازش نایافته در این معادله تأثیر گذاری معکوس و غیر معناداری را نشان داده است.

جدول ۳- نتایج تحلیل رگرسیون رفتارهای مقابله‌ای با مشکلات درونی سازی شده

P	F	R2	p	T	Beta	متغیر پیشین	متغیر ملاک
0.000	۴۳.۸۸	0.299	0.001	۲.۲۸۶	0.208	سازش نایافته	اضطرابی
			0.055	۱.۹۲۴-	-0.127	سازش یافته	
			0.000	۳.۸۵۰	0.301	انزوا	
0.000	63.69	0.384	0.000	6.265	0.372	سازش نایافته	عاطفی
			0.037	2.100-	-0.129	سازش یافته	
			0.003	3.006	0.220	انزوا	
0.000	39.85	0.279	0.000	4.901	0.315	سازش نایافته	بدنی
			0.002	3.085-	-0.206	سازش یافته	
			0.162	1.403	0.111	انزوا	

در جدول ۳ مشاهده می‌شود راهبردهای سازش یافته و انزواجی به شکل مستقیم و راهبردهای سازش نایافته به شکل معکوس با مقدار ضریب تعیین استاندارد ۰.۳۸۴ در سطح معنی داری $p < 0.000$ مشکلات عاطفی را پیش‌بینی می‌کنند. همچنین راهبردهای سازش یافته به شکل مستقیم و راهبردهای سازش نایافته به شکل معکوس با مقدار ضریب تعیین استاندارد ۰.۲۷۹ در سطح معنی داری $p < 0.000$ مشکلات بدنی را پیش‌بینی می‌کنند. راهبردهای انزواجی در این معادله تأثیر گذاری غیر معنی داری را نشان داده است.

بحث و نتیجه‌گیری

تحقیق حاضر با هدف پیش‌بینی مشکلات درونی سازی شده بر اساس رفتارهای مقابله‌ای دانش آموزان مقطع ابتدایی می‌باشد و نتایج نشان داد که راهبردهای مقابله‌ای با اختلالات درونی شده در راهبرد سازش یافته با مشکلات عاطفی همبستگی معنی دار و زیادی دارد و همبستگی بین راهبرد سازش یافته با مشکلات بدنی معنی دار، اما کم است. راهبردهای سازش یافته و انزواجی به شکل مستقیم مشکلات اضطرابی را پیش‌بینی می‌کنند. راهبردهای سازش نایافته در این معادله تأثیر گذاری معکوس و غیر معنی داری را نشان داده است.

نتایج این پژوهش همسو با پژوهش‌های تامپسون و همکاران (۱۹۹۳)، یانوس و همکاران (۲۰۰۸)، روشن چسلی (۱۳۹۲)، قاسم‌پور و همکارانش (۱۳۹۳)، طهرانی‌زاده و همکاران (۱۳۹۳)، همپل و همکاران (۲۰۰۵) و پرتو و همکاران (۲۰۱۱) می‌باشد. نشانگان رفتاری به خصوص هنگامی که کودکان شرایطشان را به صورت تهدیدکننده و برانگیزاننده اضطراب دریافت می‌کنند اغلب منبع از الگوهای شناختی منفی هستند و به تعمیم واکنش‌های هیجانی تندیگی زا منجر می‌شوند. احساس اضطراب، درماندگی و پریشانی کودکان را به هم می‌ریزد و در توانایی‌هایشان برای محرک‌های محیطی تداخل می‌کند. رایج ترین رفتار در این موقعیت، اجتناب و دور شدن از موقعیت یا بازداری است.

رویدادهای فعال کننده و عوامل محیطی زندگی روزمره کودکان، رفتارها و عواطف یکسانی در همه کودکان بر نمی‌انگیزند. بعلاوه در یک چهارچوب رفتاری-شناختی، شناخت‌ها میانجی تجربه‌های هیجانی و رفتارهای کودک محسوب می‌شوند. تجسم شناختی رمزگردانی شده کودکان از محیط بیرونی، تعیین کننده پاسخ‌های رفتاری و هیجانی کودکان است. این تجسم‌های شناختی، با فعالیت‌های ذهنی متفاوتی مانند عقاید، معانی و تصاویر ذهنی، باورها، اسنادها و انتظارها مرتبط‌اند.

آموزش مهارت‌های مختلف مثل مهارت‌های اجتماعی می‌تواند در تشویق کودکان و نوجوانان به افزایش تعامل‌های اجتماعی و ارتباط با همسالان مؤثر باشد. این مهارت‌ها که اغلب برای کودکان مبتلا به درونی سازی استفاده می‌شود، از شدت برانگیختگی، تحریک پذیری و نوسان‌های خلقی در مبتلایان به اختلال‌های درونی سازی شده می‌توانند، بکاهند.

یکی از محدودیت‌های این مطالعه این است که محدود به جامعه دانش آموزان مدارس ابتدایی شهر تهران می‌باشد و همین امر امکان تعمیم آنرا محدود می‌کند. به همین دلیل پیشنهاد می‌شود تا بر روی نمونه بزرگتر و در دیگر شهرها نیز این مطالعه یا مطالعاتی از این دست صورت گیرند.

منابع

- آشنباخ، ت. و رسکورلا، ل. (۱۳۸۴). کتابچه راهنمای فرم‌های سن مدرسه نظام سنجش (ASEBA) مبتنی بر تجربه آشنباخ (ا. مینایی، مترجم). تهران: پژوهشکده کودکان استثنایی. (تاریخ انتشار اثر اصلی ۲۰۰۱)
- حجی زادگان، م. (۱۳۸۵). اعتبار یابی و روا سازی آزمون راهبردهای مقابله‌ای نوجوانان. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده روانشناسی دانشگاه پیام نور.
- خانجانی، ز. و هداوند خانی، ف. (۱۳۹۱). رابطه ابعاد شخصیت مادران با اختلال‌های برونی سازی و درونی سازی دختران، روانشناسی معاصر، ۱۰۸-۹۹
- شیری، ا. ولی‌پور، م.، مظاہری، م.، و روبداری سقاوی، ب. (۱۳۹۳). بررسی شیوه مشکلات رفتاری درونی سازی و برونی سازی در بین دانش آموزان مدارس راهنمایی پسر شهرستان زنجان، تحقیقات علوم رفتاری، ۱۲، ۲، ۱۷۹-۱۶۵ (۳۶)
- روشن چسلی، ر. (۱۳۹۲). تأثیر قصه‌گویی مبتنی بر آموزش مهارت‌های اجتماعی بر بهبود مهارت‌های اجتماعی و مشکلات رفتاری دانش آموزان پسر هشت تا ۱۰ ساله مبتلا به اختلال رفتار مقابله‌ای و بی اعتمتائی، فصلنامه روانشناسی بالینی، ۱۰، ۳۵، ۹۳-۷۳
- طهرانی زاده، م.، پورمحسنی کلوری، ف. (۱۳۹۳). اثربخشی برنامه رفتار درمانگری شناختی بر راهبردهای مقابله‌ای: مقایسه کودکان مبتلا به اختلال‌های درونی سازی شده، فصلنامه علمی تخصصی روانشناسی بالینی و آزمایشی، ۱، (۱)، ۳۵-۲۱
- قاسم‌پور، ع.، رمضانی، و.، و کلهری، ع. (۱۳۹۳). مقایسه راهبردهای تنظیم هیجانی در نوجوانان دارای اختلال نافرمانی مقابله‌ای و بهنجار، نشریه علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی البرز، ۳، ۳۳، ۱۵۳-۱۶۰.
- Achenbach, TM. McConaughy, SH. (1997) Empirically Based Assessment of Child and Adolescent Psychopathology: Practical Applications. 2nd ed. Thousand Oaks, CA: Sage Publications: 56.
- Achenbach, T. M., Rescorla, L. A. (2001). ASEBA school age forms profiles. Burlington, VT: university of Vermont, Research Center for Children, Youth & Families.
- Brannon L & Feist J. (2006). *Health Psychology: Stress, Pain and Coping*. United States: Congrace Learning.
- Crawford, N. A., Schrock, M., & Woodruff- Borden, J. (2011). Child internalizing symptoms: Contributions of child temperament, maternal negative affect personality. *Journal of Personality*, 58, 245-261.
- Frydenberg, E. & Lewis, R. (1993)."The coping strategies used by capable adolescents". *Australian Journal of Guidance & Counseling*, 3 (1), 1-9.
- Hampel,P. Petermann,F. (2005). *Perceived stress, coping, and adjustment in adolescents. Center of Clinical Psychology and Rehabilitation*. University of Bremen, Bremen, Germany.
- Komsi, N., Räikkönen, K., Heinone, K., Pesonen, A., Keskivaara, P., Järvenpää, A., & Strandberg, T. E. (2008). Transactional development of parent personality and child temperament. *European Journal of Personality*, 22, 553- 573.
- Parto, M. Besharat, MA. (2011). the direct and indirect effects of self- efficacy and problem solving on mental health in adolescents: Assessing the role of coping strategies as mediating mechanism. *Social and Behavioral Sciences*. 639 – 643.

- Sarafina, E. P. (2002). *Health Psychology, Biopsychosocial Interactions: Stress, Illness, and Coping*. John Wiley & Sons, USA, 2002.
- Thompson, RJ. Gil, KM. Burbach, DJ. Keith, BR. Kinney, TR. (1993). Role of child and maternal processes in the psychological adjustment of children with sickle cell disease. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*. 61(3), 468-474.
- Yanos, PT. Roe, D. Markus, M. Lysaker, PH. (2008). Pathways Between Internalized Stigma and Outcomes Related to Recovery in Schizophrenia Spectrum Disorders. *Psychiatry Serv*. 59(12): 1437–1442.

